

- For det tredje indebærer Kommissionens definition af det påvirkede salg som »direkte afsætning til EØS« og »direkte afsætning til EØS af forarbejdede produkter« en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling.

Sagsøgerne har gjort gældende, at enhver bøde, der måtte pålægges LG Display, kun skal baseres på salget på »det frie marked« til ikke-associerede enheder, eftersom det kun er dette salg, som ville kunne være blevet berørt af overtrædelsen.

2) Andet anbringende om, at Kommissionen med urette afviste at tildele LG Display bødefritagelse for 2005 og således tilsidesatte samarbejdsmeddelelsen fra 2002. I den forbindelse har sagsøgeren gjort følgende gældende:

- For det første, at LG Display's adgang til sagsakterne blev alvorligt hindret på grund af processuelle utilstrækkeligheder.
- For det andet, at LG Display opfyldte betingelserne for delvis bødefritagelse i medfør af den gældende samarbejdsmeddelelse for 2002.
- For det tredje, at Kommissionen afvisning af LG Display's anmodning ikke er begrundet og baserer sig på flere retlige og faktuelle fejl.

Sagsøgerne har gjort gældende, at bøden til LG Display derfor skulle afspejle en delvis bødefritagelse for 2005.

3) Tredje anbringende om, at Kommissionen trods den omstændighed, at LG Display ydede ekstraordinær bistand til denne institution, som gik vel ud over LG Display's forpligtelser i medfør af samarbejdsmeddelelsen for 2002, afslog at indrømme en yderligere bødenedsættelse på mindst 10 % for et sådant samarbejde og dermed tilsidesatte samarbejdsmeddelelsen.

4) Fjerde anbringende om, at Kommissionens udelukkelse af japanske leverandører af LCD fra den anfægtede afgørelse, selv om to af disse indrømmede at have deltaget i den samme enkelte og vedvarende overtrædelse, tilsidesætter retssikkerhedsprincippet, udsætter LG Display for en betydelig risiko for dobbeltsanktionering og tilsidesætter proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 7. marts 2011 — Gossio mod Rådet

(Sag T-130/11)

(2011/C 130/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marcel Gossio (Abidjan, Côte d'Ivoire) (ved advokat G. Collard)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at for så vidt angår sagsøgeren, Marcel Gossio, har Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 og Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011, offentliggjort den 15. januar 2011 i Den Europæiske Unions Tidende, ikke støtte i de faktiske forhold.

— Som følge heraf

— annulleres Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 og Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011

— bestemmes det subsidiært, at Marcel Gossios navn slettes fra de lister, der er knyttet som bilag til forordningen og beslutningen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har fremført to anbringender til støtte for søgsmålet:

- 1) Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet begrundelserne for at sagsøgeren er blevet opført på listen over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, er stereotype og ikke nævner noget konkret faktisk element, som kunne muliggøre en vurdering af relevansen af denne opførelse.
- 2) Det andet anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn, idet sagsøgeren som en del af forvaltningen ikke under hensyntagen til dennes funktioner er berettiget til at underlægge sig en bestemt præsidents autoritet, men skal udøve sine funktioner inden for kontinuiteten i den forvaltning, som sagsøgeren er en del af.

Sag anlagt den 7. marts 2011 — Ezzedine mod Rådet

(Sag T-131/11)

(2011/C 130/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ibrahim Ezzedine (Treichville, Côte d'Ivoire) (ved advokat G. Collard)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at for så vidt angår sagsøgeren, Ibrahim Ezzedine, har Rådets afgørelse 2011/71/FUSP af 31. januar 2011, offentliggjort den 2. februar 2011 i Den Europæiske Unions Tidende, ikke støtte i de faktiske forhold.

— Som følge heraf

- annulleres Rådets afgørelse 2011/71/FUSP af 31. januar 2011
- bestemmes det subsidiært, at Ibrahim Ezzedines navn slettes fra den liste, der er vedlagt som bilag til afgørelsen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har fremført to anbringender til støtte for søgsmålet:

- 1) Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet begrundelserne for at sagsøgeren er blevet opført på listen over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, er stereotype og ikke nævner noget konkret faktisk element, som kunne muliggøre en vurdering af relevansen af denne opførelse.
- 2) Det andet anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn, idet det anføres mod sagsøgeren, at denne bidrager til finansieringen af L. Gbagbos ulovlige administration, selv om sagsøgeren kun udøver virksomhed som privat erhvervsdrivende, og sagsøgeren således ved betaling af skatter og afgifter blot bidrager til finansieringen af Republikken Côte d'Ivoire og ikke til et bestemt regime.

Sag anlagt den 7. marts 2011 — Kessé mod Rådet

(Sag T-132/11)

(2011/C 130/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Feh Lambert Kessé (Abidjan, Côte d'Ivoire) (ved advokat G. Collard)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at for så vidt angår sagsøgeren Feh Lambert Kessé, har Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 og Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011, offentliggjort den 15. januar 2011 i Den Europæiske Unions Tidende, ikke støtte i de faktiske forhold.
- Som følge heraf
 - annulleres Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 og Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011
 - bestemmes det subsidiært, at Feh Lambert Kessés navn slettes fra de lister, der er vedlagt som bilag til forordningen og beslutningen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter, som sagsøgeren har gjort gældende, er i det væsentlige identiske med eller ligner dem, der påberåbes i sag T-130/11, Gossio mod Rådet.

Sag anlagt den 3. marts 2011 — Al-Faqih m.fl. mod Kommissionen og Det Forenede Kongerige

(Sag T-134/11)

(2011/C 130/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Birmingham, Det Forenede Kongerige), Ghunia Abdrabbah (Birmingham, Det Forenede Kongerige), Taher Nasuf (Manchester, Det Forenede Kongerige) og Sanabel Relief Agency Ltd (Birmingham, Det Forenede Kongerige) (ved barrister E. Grieves og solicitor N. Garcia-Lora)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens forordning (EU) nr. 1139/2010⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EU) nr. 1138/2010⁽²⁾ annulleres for så vidt som de vedrører sagsøgerne, og
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes, foruden sine egne omkostninger, at betale sagsøgernes omkostninger samt ethvert beløb udbetalt af Domstolens kasse som retshjælp.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har påberåbt sig fire anbringender til støtte for søgsmålet:

- 1) Første anbringende, hvorefter Kommissionen bevidst har undladt at anvende Domstolens bindende retspraksis og ikke har foretaget en uvildig undersøgelse af grundlaget for sagsøgernes optagelse eller har krævet nogen begrundelse for denne optagelse.
- 2) Andet anbringende, hvorefter Kommissionens forordning (EU) nr. 1139/2010 og Kommissionens forordning (EU) nr. 1138/2010 indebærer en tilsidesættelse af retten til domstolsprøvelse og retten til kontradiktion, hvorved artikel 6 i den europæiske konvention om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder berøres.
- 3) Tredje anbringende, hvorefter de konklusioner, Kommissionen nåede til ved dens undersøgelse af en af sagsøgerne, Sanabel Relief Agency Ltd, er forkerte og retligt uholdbare.